

جهان در آستانه هزاره سوم حزب توده ایران و "نظم نوین جهانی"

جهان کام سرنوشت سازی را در راه خولی بزرگ و در عین حال ناشناخته برداشت. اندیشه هایی که در اوآخر قرن نوزدهم توسط مارکس و انگلیس برای تغییر جهان و رهانیدن جامعه بشری از نابرابری، استثمار و محرومیت عرضه کردیده بود، در محل آزمونی تاریخی قرار گرفت تا عبار طلا و یا سس بودن آنان روشن کردد. اگرچه نخواهد بود اکبر بکوئیم با پیروزی اکبر یکپارچگانی نظام کهنه جهان درهم شکست و جهان به ادامه در صفحات ۴، ۵، ۶ و ۷

قرن بیستم، قرن رویدادها و تحولات چشمگیر جامعه بشری، قرن تغییرات شکوف، قرن اختراعات بزرگ، قرن تسخیر فضا بدست انسان و قرن تکامل اندیشه بشری در راه دستیابی به آزادی و برابری انسان ها است. قرن بیست با ناقوس انقلاب کبیر اکبر از خواب برخاست و جامعه بشری برای نخستین بار با ساختاری که هدف خود را ایجاد برابری، کار و آزادی برای همه کذاره بود، روبرو شد. با پیروزی اکبر،

نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران در سمینار

"ایران در آستانه سال ۲۰۰۰"

سمینار "ایران در آستانه سال ۲۰۰۰" به ایتكار "المجن پووهشگران ایران" از تاریخ ۱ تا ۴ فوریه در دانشگاه لندن برگزار گردید. این سمینار در چهار روز متوالی به بررسی نظرات نیروهای ملی کرا، چپ، مفروطه خواهان و نیروهای مذهبی پردازون محولات ایران در آستانه سال ۲۰۰۰ اختصاص داشت و در طول کنفرانس تردیدک به ۱۵۰۰ نفر در اجلاس مختلف آن شرکت گردند. روز دوم این سمینار به بررسی نظرات نیروهای چپ اختصاص یافته بود و در آن رفیق محمد امیدوار به نماینده از حزب توده ایران، فرج نکهدار از سازمان قدامیان خلق ایران (اکثریت)، نادر بکتاش از حزب کمونیست کارگری، بابک امیر خسروی از حزب دموکراتیک مردم ایران، بیژن حکمت از جمهوری خواهان ملی، علی کشتکر از سوی ماهنامه "بهمن"، دکتر متوجه ثابتیان (مستقل)، مهرداد درویش پور (مستقل) بحث های کوتاگونی را پردازمه و دیدگاه های چپ ارائه دادند.

دومن سخنران این اجلاس رفیق امیدوار به نماینده از کمیته مرکزی حزب توده ایران بود که به تشریح مواضع حزب پرداخت. در ابتدای سخنرانی رفیق امیدوار یکنفر از طرقداران سلطنت تلاش کرد تا با فریاد زدن و توهین جلوی سخنرانی وی را بکیرد که با اعتراض شدید برگزار کنندگان و اکثریت قاطع حضار روبرو شد.

رفیق امیدوار در مخالفت با نظراتی که بنام "چپ نو" مطرح می گردد و نیروهای طرقدار مارکسیسم - لنهیسم را کهنه اندیشه و "ارتکس" می خواند، به توضیح مواضع و دیدگاه های نظری حزب توده ایران پرداخت. وی در پخش دیگری از سخنران خود به توضیح شرایط ایران و مساله ضرورت انتلاف نیروها پرداخت و ضمن توضیح نظرات حزب مندرج در "مشور آزادی" و فراخوان حزب به تمامی نیروهای آزادیخواه و دمکرات کشور، مساله انتلاف حزب توده ایران با نیروهای غیر دموکراتیک مانند طرقداران سلطنت و مجاهدین، با توجه به اعمال و مواضعشان غیر ممکن اعلام کرد و بخش هایی از برنامه حزب برای بازسازی کشور را توضیح داد. اینک بخش هایی از سخنرانی نماینده حزب :

توقان سهمتک تبلیغاتی امپریالیسم و سرمایه داری جهانی مبنی بر "مرک مارکسیسم"، کروه های فرست طلب و کم عمق از لحاظ درک علمی - تاریخی تحولات جامعه بشری، و در هراس از عقب ماندن از قافله "نظم نوین جهانی" اعتقادات خود را بدور اندادختند و با شعار "پیش به سوی سرمایه داری دموکراتیک"، به نام "نو اندیشه" به قافله سویا دموکراسی اروپا که

ادامه در ص ۳

ده شست و سال های آغازین دهه هفتاد، دوران بسیار دشوار و دردناکی در تاریخ معاصر جنبش کمونیستی کشور ماست. ضربات خونین و مرگبار حکومت جنایتکار جمهوری اسلامی، ... از يك سو و تحولات منفي در جنبش جهانی کمونیستی، عقب گردید، شکست ها و سرایجام فروپاشی بخش بزرگی از اردوگاه سوسیالیسم از سوی دیگر، شرایط فعالیت و ادامه مبارزه نیروهای معتقد به مارکسیسم را در جمیع بسیار دشوار کرد... در هیاهوی

کشور کنونی بودند. با پیروزی مرحله سیاسی می توان گفت که انتلاف نیروهای کوناکون نیز به پایان رسید. حزب ما با توجه به شرایط ۱۴ بهمن، ۵۵ - مین سالگرد شهادت دکتر تقی ارانی گزارشی از سومین کنگره حزب کمونیست فدراتیو روسیه ص ۸

شماره ۴۷، دوره هشتم
سال یازدهم، ۲۵ بهمن ۱۳۷۳

ایران ۱۶ سال پس از پیروزی انقلاب بهمن ۱۳۵۷

۲۲ بهمن امسال مصادف است با شانزدهمین سالگرد انقلاب مردمی بهمن ۱۳۵۷. انقلاب بهمن ۵۷ جنبش عظیمی بود که اکثریت مردم کشور ما را از طبقات کوناکون با خواست ها و دیدگاه های متفاوت به حرکت درآورد و یکی از مهمترین پایگاه های سرمایه بین المللی و ارجاع در منطقه خاورمیانه را درهم کوبید. شرکت اکثریت مردم و نیروهای سیاسی کشور از حزب ما تا نیروهای مذهبی نشانکر خصلت عمیقاً خلقی انقلاب و توان عظیم اجتماعی آن بود. انقلاب با درهم کوبیدن نظام شاهنشاهی مرحله سیاسی خود را با موقعیت پشت سر کذاشت و به مرحله اجتماعی، یعنی بنا کردن نظام نوین اقتصادی - اجتماعی کام نهاد. پیروزی انقلاب در مرحله سیاسی بی شک مدیون اتحاد آهین همه نیروهای سیاسی و توافق همکاری بر سر شعار سرزنگونی رژیم استبداد بود. بدیهی است که نیروهای شرکت کننده در انقلاب هرگز با دیدگاه ها و برنامه های خود در این جنبش عظیم شرکت کردند، و خوصاً در مورد نوع تغییر و تحولات پس از سرزنگونی دارای نظرات بسیار متفاوت و کوناکونی بودند. با پیروزی مرحله سیاسی می توان گفت که انتلاف نیروهای کوناکون نیز به پایان رسید. حزب ما با توجه به شرایط ۱۴ بهمن ۲

زنده باد آزادی، صلح، استقلال و عدالت اجتماعی، طرد باد رژیم "ولایت فقیه"!

۱۴ بهمن، ۵۵-مین
سالگرد شهادت دکتر تقی ارانی،

روز گرامیک اشت خاطره تابناک شهدای توده ای

پنجاه و پنج سال پیش، حکومت دیکتاتوری رضا شاه، دکتر تقی ارانی، دانشمند فرزانه و مبارز پیکار و استوار راه آزادی، دموکراسی و عدالت در کشور ما را دزدانه در زندان به قتل رساند تا صدای حق طلبانه کمونیست ها در ایران را خاموش کند. ولی سنت والا و انسانی پیکاری که ارانی با خون خود پایه کذاری کرد، چنان نیروی عظیمی را به حرکت در آورد که جامعه ما و نظام ارزش های آن را دکرکون کرد. پرچم رزم ارانی، درفش پرافتخاری شد که مبارزان راه آزادی میهن، نسل به نسل از زندانی به زندانی و از میدان اعدامی به میدان اعدامی، و در همه عرصه های پیکار بخاطر بهروزی و بهزیستی مردم میهن ما با افتخار و غور برداش کشیدند و حماسه های پرشکوهی از انسانیت، و از خود کذشکی را آفریدند. روزی ها، سیامک ها، مبشاری ها، کووان ها، حکمت جو ها، تیزابی ها، افضلی ها، مهرگان ها، کی منش ها و هزاران رزمende دیگر کام در این راه نهادند و تاریخ واقعی مباراز مردم، کارکران و زحمتکشان میهن ما را با غدای کاریهای خود نکاشند.

۱۴ بهمن، روز شهدای حزب توده ایران است. روز تجدید عهد با اسطوره های بزرگی که قلم از ذکر ایشان و قهرمانی شان عاجز می باشد، و قلب ها با شنیدن نام پراختارشان کرمی و نیرو می پاید. به قول بالزال : "از تمام بذرگانی که بر زمین افتشانده می شود خون قربانیان ستم است که غنی ترین مخصوص را بیار می اورد." بذری که ارانی و همزمانش بعد از او در میهن ما کاشتند، کششیاری پرحاصل شد، که نسل های متعدد از انتلابیون و رزمدند کان را به کشور ما اهدا کرد. امروز نیز فرزندان ارانی و ادامه دهنده کان راه او، علی رغم فرمانروایی حکومت اختناق، ترور و ظلم به نبرد بی امان خود برای آزاد سازی میهن از بندوهای استبداد ادامه می دهند و تا تحصیل پیروزی نهایی، دمی از پای نخواهند نشست. ما در سالروز کرامیداشت شهدای حزب، در برابر عظمت روحی و معنوی این ایثارگران راه رهایی انسان سر تعظیم فرود می آوریم و پیمان خود را با رزم مقدس آنان تجدید می کنیم.

درود پرشور به خاطر تابناک شهدای توده ای و
همه رزمدند کان راه آزادی و عدالت اجتماعی!

های قرون وسطایی و ضدمردمی خود اسیر کردند و سرانجام آن را به شکست کشاندند. جامعه ما امروز همچنان خود را در شرایط حساس و سرنوشت سازی احساس می کند و تشنجه تحولات ملی و دموکراتیک است. تحولاتی که بتواند، حکومت ضدمردمی کنونی را با ائتلاف نیروهای مترقب و آزادیخواه، از جمله و خصوصاً غایبند کان کارکران و زحمتکشان کشورمان جایگزین کند و راه را برای بازسازی دموکراتیک کشور، بر پایه تامین دموکراسی و عدالت اجتماعی، بکشاید. تجربه آموزنده انقلاب بهمن نشان داد که غنی توان امر مهم استقرار دموکراسی و حکومت زحمتکشان را به آینده ای دور و مبهم موکول کرد. تجربه بهمن ۵۷ همچنین نشان داد که سقوط دیکتاتوری و استبداد، به خودی خود به مفهوم استقرار دموکراسی نیست.

بحث روز نه "جات" جمهوری اسلامی، بلکه سازماندهی آنچنان مبارزه ای است که استقرار دموکراسی، عدالت اجتماعی و تحقق حقوق زحمتکشان را در کشور ما تامین کند. برای دستیابی به چنین مهمی وظیفه ما و سایر نیروهای مترقب ایجاد یک جنبش اجتماعی با چنان محظوظ است که بتواند پیشتوانه قدرتمند این خواست ها کردد. با کذشت زمان هر روز کروه های بیبشری از اشمار مختلف جامعه، از کارکران، زحمتکشان شهر و روستا، کارمندان محروم و روشنفکران و دانشجویان به عرصه مبارزه کشیده می شوند. خواست تامی این اقشار مشترک است، پایان بی عدالتی های کنونی و پایان سرکوب و خفاقان. اعتراض های پراکنده و در عین حال کسترده ماه های اخیر نشان داده است که بحران اجتماعی - اقتصادی کنونی با توجه به

مجموعه ای از شرایط داخلی و خارجی حل ناشدنی است و با کذشت زمان تعمیق خواهد یافت. امروز حتی کروه های نسبتاً مهمن از نیروهای مذهبی که در انقلاب بهمن شرکت کرده بودند به مخالفت و مبارزه با رژیم پرخاسته اند و خواهان تغییر شرایط و اوضاع کشور هستند. اوضاع سیاسی پیشتد نازارم و دستخوش تحولات تند می باشد. با تعمیق بحران، مسالمه درک ضرورت ایجاد یک ائتلاف بزرگ از همه

نیروهای مترقب و آزادیخواه کشور، که بتواند ایران را از بن بست کنونی جات مهد، بیش از پیش در نزد نیروهای مهم سیاسی کشور که در عین حال از پایکاه اجتماعی در جامعه نیز برخوردارند، تقویت می شود و تلاش ها برای شکل دادن به چنین ائتلافی کسترسن می یابد. امروز مبارزه برای ایجاد یک جنبش بزرگ مردمی که با برنامه مشخص سیاسی - اجتماعی به مقابله با رژیم "ولایت فقهی" پردازد، به

مهمترین وظیفه نیروهای مترقب و پیشو ا در کشور

ما بد شده است و تنها با ایجاد چنین جنبش

واحدی است که می توان به جات کشور از شرایط

کنونی امیدوار بود.

ایران ۱۶ سال پس از انقلاب ...

مشخص اجتماعی، سیاسی و اقتصادی کشور و توان عظیم مردمی که در صحن حضور داشت به این نتیجه رسید که در صورت تعمیق روند رiform های اجتماعی - اقتصادی و ثبت دستاوردهای مراحل نخست، می توان ادامه روند انقلابی در کشور را تامین کرد و در انتهای بر عوامل ترمز گشته، از جمله عامل روبوتی چیزه شد. این ارزیابی به دلیل مجموعه ای از علل و از جمله پراکنده نیروهای چپ که طبیعی ترین نیرو برای تعمیق انقلاب بودند، در کنار فشار و توطنه های کسترده امپریالیسم و پیش کردن خمینی و طرفدارانش به تمامی قول هایی که در ابتدای انقلاب به مردم می دادند، توانست واقعیت یابد و انقلاب بهمن علی رغم همه توان معنوی و مردمی اش در مرحله سیاسی متوقف گردید و با تصاحب قدرت سیاسی توسط نیروهای واپسکرا و ارجاعی، به شکست کشانده شد. سید علی خامنه ای سال ها بعد در اعتراف جالبی پرده از روی ماهیت واقعی سران انقلاب و تفاوت خواست های آنان با خواست نیروهای مترقب، از جمله و خصوصاً حزب توده ایران برداشت و گفت: "در یک برده از زمان و در همان اولین انقلاب همه چیز در تبول حزب توده بود... چنین حالتی را من و هر کسی در اولین انقلاب حس می کرد که توده ای ها و جریان چپ، به خصوص حزب توده بر همه چیز مسلط بودند و اصلاً حزب انقلاب را می خواستند منحرف کنند..."

ایران شانزده سال پس از انقلاب، در لبه پرتوکاه یک بحران همه جانبه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی قرار گرفته است. سیاست های ضد مردمی رژیم حاکم زندگی را برای اکثریت جامعه به حد طاقت فرسایی دشوار کرده است، میلیون ها تن را به سمت فقر و محرومیت رانده است و منابع مالی و توان صنعتی کشور را بشدت تخلیل برده است. کسانیکه به مردم ما قول "عدالت اسلامی" را می دادند، امروز با غارت و خاصه خرجی میلیارداها ژروت ملی و حراج منابع کشور، حتی کار بازسازی آنی را دشوار و آینده مردم را نیز تیره و تار کرده اند.

جامعه قبل از انقلاب بهمن ۵۷ که در عذاب از اختناق ۲۷ ساله رژیم شاهنشاهی در آرزوی آزادی و دموکراسی بود، امروز بار دیگر با یک حکومت به قام معنا دیکتاتور، سرکوبکر و ضد انسانی رویرو خود نایاب سازد. کارنامه رژیم جمهوری اسلامی شانزده سال پس از انقلاب بهمن ۵۷، کارنامه اعمال سیاه، ندامت کاریها، خیانت به منافع و مصالح ملی و مردمی میهن ماست که یکی از بزرگترین انقلاب های اجتماعی دوران ما را در زمینه اندیشه

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران !

جهان در آستانه هزاره سوم حزب توده ایران و "نظم نوین جهانی"

جهان کام سرنوشت سازی را در راه تحولی بزرگ و در عین حال ناشناخته برداشت. اندیشه هایی که در اواخر قرن نوزدهم توسط مارکس و انگلیس برای تغییر جهان و راهنمایی جامعه بشری از نابرابری، استثمار و محرومیت عرضه کردیده بود، در محک آزمونی تاریخی قرار گرفت تا عیار طلا و یا مس بودن آنان روشن کردد. اغراق خواهد بود اگر بکوئیم با پیروزی اکبر یکپارچگانی نظم کهنه جهان درهم شکست و جهان به ادامه در صفحات ۴، ۵، ۶ و ۷

قرن بیستم، قرن رویدادها و تحولات چشمکیر جامعه بشری، قرن تغییرات شکرف، قرن اختیارات بزرگ، قرن تسخیر فضا بدست انسان و قرن تکامل اندیشه بشری در راه دستیابی به آزادی و برابری انسان هاست.

قرن بیستم با ناقوس انقلاب کبیر اکبر از خواب برخاست و جامعه بشری برای نخستین بار با ساختاری که هدف خود را ایجاد برابری، کار و آزادی برای همه کذاره بود، روبرو شد. با پیروزی اکبر،

شماره ۴۴۷، دوره هشتم
سال یازدهم، ۲۵ بهمن ۱۳۷۳

نماینده کمیته مرکزی حزب توده ایران در سمینار

"ایران در آستانه سال ۲۰۰۰"

سمینار "ایران در آستانه سال ۲۰۰۰" به ابتکار "الجمن پژوهشگران ایران" از تاریخ ۱ تا ۴ فوریه در دانشگاه لندن برگزار گردید. این سمینار در چهار روز متواتی به بررسی نظرات نیروهای ملی کرا، چپ، ملی، مشروطه خواهان و نیروهای مذهبی پردازی می‌کرد. روز دوم این سمینار به بررسی نظرات کنفرانس نزدیک به ۱۵۰۰ نفر در اجلس مختلف آن شرکت گردید. روز دوم این سمینار به بررسی نظرات نیروهای چپ اختصاص یافته بود و در آن رفیق محمد امیدوار به غایبندگی از حزب توده ایران، باپک امیر نکهدار از سازمان قدایان خلق ایران (اکتریت)، نادر بکتاش از حزب کمونیست کارگری، باپک امیر خسروی از حزب دموکراتیک مردم ایران، بیژن حکمت از جمهوری خواهان ملی، علی کشتکر از سوی ماهنامه "میهن"، دکتر متوجه ثابتیان (مستقل)، مهرداد درویش پور (مستقل) بحث های کوتاکوئی را پردازید، بیدگاههای چپ ارائه دادند.

دوین سخنران این اجلس رفیق امیدوار به غایبندگی از کمیته مرکزی حزب توده ایران بود که به تشریح موضع حزب پرداخت. در ابتدای سخنرانی رفیق امیدوار یکنفر از طرفداران سلطنت تلاش کرد تا با فریاد زدن و توهین جلوی سخنرانی وی را بکیرد که با اعتراض شدید برگزار کنندگان و اکتریت قاطع حضار روبرو شد.

رفیق امیدوار در مخالفت با نظراتی که بنام "چپ نو" مطرح می‌کردد و نیروهای طرفدار مارکسیسم - لنهنیسم را کهنه اندیش و "ارتکس" می‌خواند، به توضیح موضع و دیدگاههای نظری حزب توده ایران پرداخت. وی در بخش دیگری از سخنران خود به توضیح شرایط ایران و مساله ضرورت ائتلاف نیروها پرداخت و ضمن توضیح نظرات حزب مندرج در "منتشر آزادی" و فراخوان حزب به تمامی نیروهای آزادیخواه و دمکرات کشور، مساله ائتلاف حزب توده ایران با نیروهای غیر دموکراتیک مانند طرفداران سلطنت و مجاهدین، با توجه به اعمال و مواضعشان غیر ممکن اعلام کرد و بخش هایی از برنامه حزب برای بازسازی کشور را توضیح داد. اینکه بخش هایی از سخنرانی نماینده حزب :

توفان سهمتک تبلیغاتی امپریالیسم و سرمایه داری جهانی مبنی بر "مرگ مارکسیسم"، کروهای فرسنگ طلب و کم عمق از لحاظ درک علمی - تاریخی تحولات جامعه بشری، و در هراس از عقب ماندن از قافله "نظم نوین جهانی" اعتقدات خود را پدر انداختند و با شعار "بیش به سوی سرمایه داری دموکراتیک"، به نام "نو اندیشی" به قافله سویا دموکراسی اروپا که

ادامه در ص ۲

ده شست و سالهای آغازین دهه هفتاد، دوران بسیار دشوار و دردناکی در تاریخ معاصر جنبش کمونیستی کشور ماست. ضربات خونین و مرگبار حکومت جنایتکار جمهوری اسلامی، ... از یک سو و تحولات منفی در جنبش جهانی کمونیستی، عقب کردها، شکست ها و سرایجام فروپاشی بخش بزرگی از اردوگاه سوسیالیسم از سوی دیکر، شرایط فعالیت و ادامه مبارزه نیروهای معتقد به مارکسیسم را در جمیع بسیار دشوار کرد... در هیاهوی

ایران ۱۶ سال پس از پیروزی انقلاب بهمن ۱۳۵۷

۲۲ بهمن امسال مصادف است با شانزدهمین سالگرد انقلاب مردمی بهمن ۱۳۵۷. انقلاب بهمن ۵۷ جنبش عظیمی بود که اکثریت مردم کشور ما را از طبقات کوشاکون با خواست ها و دیدگاه های متفاوت به حرکت درآورد و یکی از مهمترین پایگاه های سرمایه بین المللی و ارجاع در منطقه خاورمیانه را درهم کوبید. شرکت اکثریت مردم و نیروهای مذهبی سیاسی کشور از حزب ما تا نیروهای مذهبی نشانگر خصلت عیقاً خلقی انقلاب و توان عظیم اجتماعی آن بود. انقلاب با درهم کوبیدن نظام شاهنشاهی مرحله سیاسی خود را با موقعیت پشت سر کذاشت و به مرحله اجتماعی، یعنی بنا کردن نظام نوین اقتصادی - اجتماعی کام نهاد. پیروزی انقلاب در مرحله سیاسی بی شک مدیون اتحاد آهین همه نیروهای سیاسی و توافق همکاری بر سر شعار سرنگونی رژیم استبداد بود. بدینه است که نیروهای شرکت کننده در انقلاب هر کدام با دیدگاه ها و برنامه های خود در این جنبش عظیم شرکت گردند، و خصوصاً در مورد نوع تغییر و تحولات پس از سرنگونی دارای نظرات بسیار متفاوت و کوناکوئی بودند. با پیروزی مرحله سیاسی می توان گفت که ائتلاف نیروهای کوناکون نیز به پایان رسید. حزب ما با توجه به شرایط ادامه در ص ۲

۱۴ بهمن، ۵۵ - همین سالگرد شهادت دکتر تقی ارانی
گزارشی از سومین کنگره حزب کمونیست فدراتیو روسیه

زنده باد آزادی، صلح، استقلال و عدالت اجتماعی، طرد باد رژیم "ولادت فقیه"!

۱۴ بهمن، ۵۵-مین
سالگرد شهادت دکتر تقی ارجانی،

روز گرامیداشت خاطره تاپناک شهدای قوده افی

پنجاه و پنجم سال پیش، حکومت دیکتاتوری رضا شاه، دکتر تقی ارجانی، دانشمند فرزانه و مبارز پیکر و استوار راه آزادی، دموکراسی و عدالت در کشور ما را دزدیده در زندان به قتل رساند تا صدای حق طلبانه کمونیست ما در ایران را خاموش کند. ولی سنت وا ل و انسانی پیکاری که ارجانی با خون خود پایه کناری کرد، چنان نیروی عظیمی را به حرکت در اورد که جامعه ما و نظام ارزش های آن را دکرکون کرد. پرچم رزم ارجانی، درفش پرافتخاری شد که مبارزان راه آزادی میهن، نسل به نسل از زندانی به زندانی و از میدان اعدامی به میدان اعدامی، و در همه عرصه های پیکار بخاطر بهروزی و بهزیستی مردم میهن ما با افتخار و غرور بدشکنیدند و حماسه های پرشکوهی از انسانیت، و از خود کنذشکی را آفریدند. روزیه ها، سیامک ها، میشری ها، کیوان ها، حکمت جو ها، تیزابی ها، افضلی ها، مهرگان ها، کی منش ها و هزاران رزمende دیگر کام در این راه نهادند و تاریخ واقعی مبارزات مردم، کارکران و زحمتکشان میهن ما را با فدایکاریهای خود نکاشتند.

۱۴ بهمن، روز شهدای حزب توده ایران است. روز تجدید عهد با اسطوره های بزرگی که قلم از ذکر ایثار و قهرمانی شان عاجز می ماند، و قلب ها با شنیدن نام پراختخارشان کرمی و نیرو می یابد. به قول بالزالک^۱ "از تمام بذریهای که بر زمین افشاره شده می شود خون قربانیان ستم است که غنی ترین محصول را بیار می اورد." بذری که ارجانی و همزمانش بعد از او در میهن ما کاشتند، کشته شدند که نسل های متعدد از انقلابیون و رزمende کان را به کشور ما اهدا کرد. امروز نیز فرزندان ارجانی و ادامه دهنده کان راه او، علی رغم فرمانروایی حکومت اختناق، ترور و ظلم به نبرد بی امان خود برای آزاد سازی میهن از بندوهای استبداد ادامه می دهند و تا تحصیل پیرروزی نهایی، دمی از پای خواهند نشست. ما در سالروز کرامیداشت شهدای حزب، در برایر عظمت روحی و معنوی این ایثار کران راه رهایی انسان سر تقطیم فرود می آوریم و پیمان خود را با رزم مقدس آنان تجدید می کنیم.

درود پرشور به خاطره تابناک شهدای توده ای و
همه رزمende کان راه آزادی و عدالت اجتماعی!

های قرون وسطایی و ضدمردمی خود اسیر کردند و سراجخان آن را به شکست کشاندند. جامعه ما امروز همچنان خود را در شرایط حساس و سرنوشت سازی احساس می کند و تشنه تحولات ملی و دموکراتیک است. تحولاتی که بتواند، حکومت ضدمردمی کوشی را با ائتلاف نیروهای مترقبی و آزادبخوان، از جمله و خصوصاً تابندگان کارکران و زحمتکشان کشورمان جایگزین کند و راه را برای بازسازی دموکراتیک کشور، بر پایه تامین دموکراسی و عدالت اجتماعی، بشکاید. مجریه آموزنده انقلاب بهمن نشان داد که غنی توان امر مهم استقرار دموکراسی و حاکمیت مردم و زحمتکشان را به آینده ای دور و مبهم موقول کرد. مجریه بهمن ۵۷ همچنین نشان داد که سقوط دیکاتوری و استبداد، به خودی خود به مفهوم استقرار دموکراسی نیست. بحث روز نه "مجات" جمهوری اسلامی، بلکه سازماندهی آنچنان مبارزه ای است که استقرار دموکراسی، عدالت اجتماعی و حقوق حقوق زحمتکشان را در کشور ما تامین کند. برای دستیابی به چنین مهمی وظیفه ما و سایر نیروهای مترقبی ایجاد یک جنبش اجتماعی با چنان محتوای است که بتواند پشتونهای قدرتمند این خواست ها کردد. با کذشت زمان هر روز کروه های بیشتری از اشتار مختلف جامعه، از کارکران، زحمتکشان شهر و روستا، کارمندان محروم و روشنفکران و دانشجویان به عرصه مبارزه کشیده می شوند. خواست تامی این اشتار مشترک است، پایان بی عدالتی های کوشی و پایان سرکوب و خفagan. اعتراض های پراکنده و در عین حال کستره ماه های اخیر نشان داده است که بحران اجتماعی - اقتصادی کنوی با توجه به مجموعه ای از شرایط داخلی و خارجی حل ناشدنی است و با کذشت زمان تعمیق خواهد یافت. امروز حتی کروه های نسبتاً مهی از نیروهای مذهبی که در انقلاب بهمن شرکت کرده بودند به مخالفت و مبارزه با رژیم برخاسته اند و خواهان تغییر شرایط و اوضاع کشور هستند. اوضاع سیاسی بشدت نارام و دستخوش تحولات تند می باشد. با تعمیق بحران، مساله درک ضرورت ایجاد یک ائتلاف بزرگ از همه نیروهای مترقبی و آزادبخوان کشور، که بتواند ایران را از بن بست کنوی مجات دهد، پیش از پیش در نزد نیروهای مهم سیاسی کشور که در عین حال از پایکاه اجتماعی در جامعه نیز برخوردارند، تعویت می شود و تلاش ها برای شکل دادن به چنین ائتلافی کشته شدند. امروز مبارزه برای ایجاد یک جنبش بزرگ مردمی که با برنامه مشخص سیاسی - اجتماعی به مقابله با رژیم "ولادت فقهه" بپردازد، به مهمنهای وظیفه نیروهای مترقبی و پیشو در کشور است که حاضر است هزاران تن را بدون کوچکترین نگرانی و عذاب وجودانی به دست کزمکان جلال خود نابود سازد. کارنامه رژیم جمهوری اسلامی شانزده سال پیش از انقلاب بهمن ۵۷، کارنامه اعمال سیاه، ندامت کاریها، خیانت به منافع و مصالح ملی و مردمی میهن ماست که یکی از بزرگترین انقلاب های اجتماعی دوران ما را در زیر انداشته

ایران ۱۶ سال پس از انقلاب...

مشخص اجتماعی، سیاسی و اقتصادی کشور و توان عظیم مردمی که در صحنه حضور داشت به این نتیجه رسید که در صورت تعمیق روند رiform های اجتماعی - اقتصادی و تثبیت دستاوردهای مراحل نخست، می توان ادامه روند انقلابی در کشور را تامین کرد و در انتهای بر عوامل ترمز کشته، از جمله عامل روباتیک چهره شد. این ارزیابی به دلیل مجموعه ای از علل و از جمله پراکنده کی نیروهای چپ که طبیعی ترین نیرو برای تعمیق انقلاب بودند، در کنار فشار و توطئه های کسترده امپریالیسم و پشت کردن خمینی و طرفدارانش به تمامی قول هایی که در ابتدای انقلاب به مردم می دادند، نتوانست واقعیت یابد و انقلاب بهمن علی رغم همه توان معنوی و مردمی اش در مرحله سیاسی متوقف کردید و با تصاحب قدرت سیاسی توسط نیروهای واپسگرا و ارجاعی، به شکست کشانده شد. سید علی خامنه ای سال ها بعد در اعتراف جالبی پرده از روی ماهیت واقعی سران انقلاب و تفاوت خواست های آنان با خواست نیروهای مترقبی، از جمله و خصوصاً حزب توده ایران برداشت و گفت: "در یک برده از زمان و در همان اولین انقلاب همه چیز در تیول حزب توده بود... چنین حالتی را من و هر کسی در اولین انقلاب حس می کرد که توده ای ها و جریان چپ، به خصوص حزب توده بر همه چیز مسلط بودند و اصلاً حزب انقلاب را می خواستند منحرف کنند...".

ایران شانزده سال پس از انقلاب، در لبه پرتگاه یک بحران همه جانبه اقتصادی، اجتماعی و سیاسی قرار گرفته است. سیاست های ضد مردمی رژیم حاکم زندگی را برای اکثریت جامعه به حد طلاقت فرسایی دشوار کرده است، میلیون ها تن را به سمت فقر و محرومیت رانده است و منابع مالی و توان صنعتی کشور را بشدت تحیل برده است. کسانیکه به مردم ما قول "عدالت اسلامی" را می دادند، امروز با غارت و خاصه خرجی میلیاردانه ثروت ملی و حراج منابع کشور، حتی کار بازسازی آنی را دشوار و آینده مردم را نیز تیره و تار کرده اند.

جامعه قبل از انقلاب بهمن ۵۷ که در عذاب از اختناق ۲۷ ساله رژیم شاهنشاهی در آزوی آزادی و دموکراسی بود، امروز بار دیگر با یک حکومت به تمام معنا دیکتاتور، سرکوبکر و خداسانی روپرور است که حاضر است هزاران تن را بدون کوچکترین نگرانی و عذاب وجودانی به دست کزمکان جلال خود نابود سازد. کارنامه رژیم جمهوری اسلامی شانزده سال پیش از انقلاب بهمن ۵۷، کارنامه اعمال سیاه، ندامت کاریها، خیانت به منافع و مصالح ملی و مردمی میهن ماست که یکی از بزرگترین انقلاب های اجتماعی دوران ما را در زیر انداشته

آزادی برای همه زندانیان سیاسی ایران!

سلاح جهانی از سلاح های مخرب هسته ای؛
 - مبارزه با هرگونه تلاشی جهت کشاندن مسابقه تسليحاتی به فضای کیهانی؛
 - بازیبینی و لغو بدهی های فاجعه بار کشورهای در حال توسعه که در حال حاضر بیش از ۴۵٪ درآمد سرانه ملی آنها را تشکیل می دهد؛
 - ایجاد امکان رشد سالم اقتصادی و امکان صنعتی شدن کشورهای جهان سوم، به مثابه یکی از راههای عملی تامین رشد اقتصادی و رهایی مردم این کشورها از فقر و محرومیت؛
 - تنظیم یک سیستم بین المللی عادلانه قیمت کذاری و تعرفه که پتواند به خواست کشورهای محروم و قیصر یاری رساند؛
 - بسط همکاری های عملی و امکان دسترسی واقعی کشورهای در حال رشد به تکنولوژی مدرن و ایجاد امکان مدرنیزه کردن این جوامع به منظور کاهش فاصله عمیق میان کشورهای پیشرفت و کشورهای در حال توسعه، فاصله میان شمال و جنوب؛
 - تلاش در حفظ محیط زیست و مقابله با برنامه های مخرب شرکت های فرامیلتی و دولت های سرمایه داری پیشرفت در تخریب بیشتر محیط زیست. ایجاد زمینه های کمک عینی و کسترش کمک های اقتصادی به کشورهای محروم و در حال رشد برای جلوگیری از تخریب محیط زیست در این کشورها به دلیل محرومیت اقتصادی؛ و بالاخره
 - مبارزه در راه تامین جهانی حقوق بشر در تمامی کشور های جهان، نفی و طرد حکومت های دیکتاتوری که به قصد تامین منافع سرمایه داری جهانی به مردم کشورهای مختلف تحمل کردیده اند.

ما بر بنیان اعتقاد ماتریالیستی - تاریخی خود به آینده با خوبی بینی نکریم. شکست ها و عقب کردهای دیروز بشریت در تلاش برای ساختمان جامعه ای بهتر و عادلانه تر، به مثابه متوقف شدن چرخ حرکت تاریخ به سمت تکامل نیست و این روند پریج و خم و دشوار همچنان ادامه دارد. قرن بیست، این امکان را برای بشریت پدید آورد تا نخستین تلاش خود را برای بنا سازی چنین جامعه ای در بوته آزمایش قرار دهد. تجربیات کسب شده در این روند، توشه پریاری برای تلاش های آینده است، که نسل های بعدی امکان آن را خواهند یافت. طلسیم ابدی بودن و ازلی بودن سرمایه و محاکوم بودن بشریت به چنین سرنوشتی، با پیروزی انقلاب اکثری، برای همیشه در هم شکسته شد و ما تردیدی نداریم که سرمایه داری نیز مانند قامی صورت گشته ای اجتماعی - اقتصادی ماقبل خود که بر اساس نابرابری و استثمار بنا شده بود، سرانجام جای خود را به سیستمی بالنده، پیشرو و انسانی خواهد داد.

فهرست منابع:

- ۱- لین آثار منتخب، جلد اول - قسمت دوم، ترجمه فارسی. "امپریالیسم به مثابه بالاترین مرحله سرمایه داری"
- ۲- ریموند ورنون - طوفان بر فراز شرکت های چند ملیتی - Raymond Vernon : Strom Over the Multinationals
- ۳- کزارش سازمان ملل پیرامون: "سرمایه کذاری در جهان" - The UN. World Investment Report. 1993
- ۴- همانجا
- ۵- کزارش سازمان ملل پیرامون: "سرمایه کذاری در جهان" - The UN. World Investment Report. 1991
- ۶- مجله "نیوزویک" - ۱۴ ژوئیه ۱۹۹۳
- ۷- ماتری - سی-جی "چشم اندازهای بر آزادی و برابری در جهان سوم" - ترجمه محمود ریاضی
- ۸- اسناد سومین کنگره حزب توده ایران
- ۹- لین، کلیات آثار - جلد ۲۴ ص ۳۲
- ۱۰- نامه انگلیس به جوزف بلوخ ۲۲ - ۲۱ سپتامبر ۱۸۹۰

کرفتن بسیاری از دستاوردهای جنبش مترقب در زمینه تامین اجتماعی، حقوق اجتماعی، کاهش شدید بودجه های عمرانی - اجتماعی، در کنار رشد اندیشه های فاشیستی، راستکرا و افراطی و ارتقا این اندیشه ها در حد نظرات رسمی بسیاری از دولت های سرمایه داری، از جمله و خصوصاً در آمریکا، نشانکر تاثیر مخرب "نظم نوین جهانی" در زندگی مردم در پیشرفت ترین کشورهای سرمایه داری جهان است.

"نظم نوین جهانی"، بر خلاف ادعاهای رهبران جهان سرمایه داری نه تنها صلح و آرامش را در جهان به ارمغان نیاورد است، بلکه عامل ایجاد بسیاری از جنگ های داخلی در کشورهای کوناکون جهان بوده است، که امروز دامنه آن به کشورهای اروپایی کشانده شده است. مسابقه برای کنترل بازار بزرگی که در بی فروپاشی کشورهای سوسیالیستی در شرق اروپا و امداد جماهیر شوروی بوجود آمده آنچنان حاد است که دول امپریالیستی حاضرند برای تامین منافع خود در این کشورها، آنها را تکه کنند و ده ها هزار نفر از مردم این کشورها را قربانی جنگ های خانمانسوز داخلی نمایند. سران سرمایه داری که در دوران "جنگ سرد" از ضرورت "پیمان دفاعی" ناتو سخن می کفتند، امروز با فروپاشی "پیمان ورشو" نه تنها پیمان نظامی و مجاوزکر "ناتو" را از بین نبردند، بل همچنانکه در فوق اشاره کردیم حتی برای کسترش آن به مقصد حفاظت از سرمایه اندصاری تلاش می کنند. امروز جناح های راست و فوق العاده ارجاعی حزب محافظه کار آمریکا که بر هر دو ارکان قانونکذاری این کشور حاکم گردیده اند، سخن از احیای مجدد پروژه "جنگ ستارکان" می کنند و خواستار "پاکسازی" جامعه آمریکا از اندیشه های "لیبرال - دموکرات" هستند. کارزاری که بی اختیار یادآور دوران سیاه مکارتیسم در تاریخ این کشور است.

چنین است، سیمای جهان ما در چارچوب "نظم نوین جهانی". بی عدالتی، زور و ظلم از سوی اقلیتی بسیار محدود بر روی اکثریت عظیم. چنین شرایطی غی تواند در دراز مدت قابل دوام باشد. ضرورت دموکراتیزه کردن روابط بین المللی، ضرورت حل مساله عاجل گرسنگی، فقر و عقب ماندگی که زندگی اکثریت مردم جهان را تحت الشاعم خود قرار داده است، و بالاخره ضرورت حرکت به سوی عدالت اجتماعی، موتور محرك جامعه بشری در طول قرن ها بوده و همچنان هست. آنچه که از تحریه سده اخیر بر می آید، این است که سرمایه داری مسلمان غی تواند هیچیک از مشکلاتی را که ما در بالا به آن اشاره کردیم حل کند. سرمایه داری خود یکی از عده ترین عل و وجود این شرایط است.

مبازه علیه فرمانروایی و یکته تازی امپریالیسم در گوش و کنار جهان مدت‌هاست که آغاز گردیده است و هر روز شتاب پیشتری می گیرد. سرباز زدن اکثریت مردم کشورهای اروپای شرقی از پذیرش زورگویی های امپریالیسم آمریکا، همکی نشانکر رشد جنبش مردمی است که "نظم نوین جهانی" امپریالیسم را غی پذیرد. خواست های اساسی این جنبش جهانی را می توان در مشخصه های زیرین خلاصه کرد :

- پیکار عظیم طبقاتی اکثریت جامعه، علیه بی عدالتی اجتماعی اقتصادی، استثمار، استغفار و سیطره نژادی و جنسی؛
- دموکراتیزه کردن روابط اقتصادی - سیاسی بین المللی، تغییر اساسی در روابط حاکم بر سازمان ملل و تامین حق کشورهای در حال رشد و تغییر در ساختار "حق ویژه" کشورهای بزرگ که در موقع متعدد سد راه تامین نظرات و خواست اکثریت کشورهای عضو سازمان ملل می باشد؛
- انحلال تمامی پیمان های نظامی منطقه ای مانند پیمان مجاوزکر "ناتو"؛
- پایان دادن به حضور نظامی و پایکاه های خارجی کشورهای امپریالیستی در خارج از مرزهای آنان؛
- تجدید قرارداد محدود کردن سلاح های اقی و نابودی جمعی و جلوگیری از کسترش تکنولوژی هسته ای و ایجاد زمینه های عینی برای خل-

گزارشی از سومین کنگره حزب کمونیست فدراتیو روسیه

داده شده بود. غایبیه روشنفکران و دانشمندان روسیه اجرایی دوباره احیاء کند و رفیق زیوکانف را به اتفاق آراء به عنوان صدر کمیته مرکزی حزب، رفیق والنتین کویسک را به عنوان معاون اول صدر و رفیق کساندر شابانف را همبستگی با کنگره اراده داد. غایبیه روشنفکران در پیام خود از جمله کفت: "به ما کفته می شد که رفیق زیوکانف در سخنرانی پایانی خود در کنگره از جمله کفت: "من با بسیاری از پیشنهادها و اصلاحهای مطرح شده موافقم. کنکره ما یک کام عمدۀ در جهت درک دقیق تر و بهتر شرایط کشور برداشته است ... ما خود را آماده بسازه در انتخابات آینده ریاست جمهوری می کنیم. ما هم اکنون ۲/۵ میلیون اعضا برای برگزاری این انتخابات جمع آوری کرده ایم که ۱/۵ میلیون آن از آن کسانی است که با ما کار می کنند ... اختیارات رئیس جمهور یلتسین دو برابر تزار سابق روسیه و چهار برابر رئیس جمهور آمریکا است و این غیر قابل قبول است ... حزب ما پس از دوران دشوار سال‌های اخیر اکنون از وضعیت خوبی پرخوردار است. ما در صدد مستقیماً بازیس کرفتن اموال حزبان که توسط دولت مصادره شده، امکانات سازمان‌های حزبی مان را تقویت کنیم. ما تنها نیروی سیاسی کشور هستیم که در سراسر روسیه حضور داریم. ما با سایر احزاب چپ از جمله حزب کمونیست کارکری روسیه از نزدیک کار می کنیم و روابط بسیار رفیقانه ای داریم. در بسیاری از مناطق اکنون اتحاد نیروهای چپ تامین کردیده است و ما در تلاش کسترش آن به سرتاسر روسیه هستیم...". رفیق زیوکانف در پیش دیگری از سخنران خود ضمن حمله شدید به دولت یلتسین از جمله کفت: "دولت یلتسین تمامی ارکان های مطبوعاتی را درست در اختیار خود کرفته است و نمی کند که کمونیست روسیت ها به رسانه های کروهی خصوصاً تلویزیون دسترسی داشته باشند. دولت حتی حاضر است وزارت دفاع و یا وزارت امنیت را در کنترل ما قرار دهد، ولی از دسترسی ما به رسانه های کروهی خصوصاً تلویزیون جلوگیری کند... حزب ما درصد است که با حذب بهترین کمونیست ها و متفکران و ایدئولوگ ها، برنامه سیاسی - ایدئولوژیک را پایه ریزی کند که آینده سیاسی حزب را ضمن و از بروز مشکلات و اشکالات کذشته جلوگیری کند...". رفیق زیوکانف ضمن اشاره به تاریخ حزب و دولت شوراهای اعلام کرد که بسازه برای تجدید بنیادهای سیاسی در روسیه همچنان ادامه خواهد یافت. به کفته او در این نبرد کمونیست ها به "ماشین پخش اطلاعات" قدرتمند، موتلفین نیرومند، برنامه دقیق و اندیشمندان ترقیخواه نیازمندند.

ساختار قبلی حزب یعنی کمیته مرکزی را به جای کمیته اجرایی دوباره احیاء کند و رفیق زیوکانف را به اتفاق آراء به عنوان صدر کمیته مرکزی حزب، رفیق والنتین کویسک را به عنوان معاون اول صدر و رفیق کساندر شابانف را همبستگی با کنگره اراده داد. غایبیه روشنفکران در پیام خود از جمله کفت: "به ما کفته می شد که رفیق زیوکانف می باشد از حزب و نیروهای سیاسی دوری چویند. روشنفکران باید از سیاسی شدن جامعه جلوگیری کنند. ما می کوییم روشنفکران باید به مردم ملحق شوند و در کنار آنان قرار کیرند. ما معتقدیم که می باشد دموکراسی و عدالت را به جامعه برگرداند. ما خواهان انجام این امر بدون خوشنیزی و خشونت هستیم. روسیه در خطر است. آنها که این خطر را غمی بینند، کسانی هستند که غم خواهند واقعیت را آنطوری که هست بینند. ایجاد یک روسیه نو و دموکراتیک وظیفه ممکن است...". در طول نزدیکی به دو روز کنکره بیش از ۴۷ تن از گیلانیان سخنران مبسوط و مفصلی پیرامون شرایط کشور و جهت کیمی های سیاسی و برنامه ای حزب ایجاد کردند. نکات اصلی که در این سخنرانی ها بر آنها تاکید می شد از جمله: "ضرورت توجه بیشتر به مسائل جوانان و کسری کار حزب در این عرصه برای جذب جوانان بود.

- مساله ضرورت کسترش همکارهای حزب با سایر احزاب جمهوری های دیگر و ایجاد زمینه ای عینی اتحاد با این نیروها؛ - مساله ضرورت آماده شدن حزب برای انتخابات آینده ریاست جمهوری و تعیین کاندیدای حزب در این زمینه؛ - مساله کسترش کار در میان کارکران و توجه بیشتر به مسائل زنان از جمله مسائل مهمی بودند که در جریان سخنرانی های کنکره بیشتر به همکارهای زنی بزرگ و یا اندار کشیده اند. مساله سیستم زمینداری بزرگ و یا اندار کردن زمین به خارجی ها هستیم. ما می خواهیم کسانی که روی زمین کار می کنند، صاحب آن باشند. ما خواهان کشتار بر استفاده از زمین ها و تامین حق کشت و زرع بر روی آن هستیم...". سپس نویس سخنرانی به گیلانیان دیگر رسید. جو حاکم بر سخنرانی ها از رشد اعتماد به نفس در صفوی حزب و اعتقاد عمیق آنان به پیروزی حکایت می کرد. چندین تن از افسران عالیرتبه نیز در کنکره حضور داشتند و در قسمت های مختلف سخنرانی کردند. غایبیه ارتیشیان کمونیست خطاب به کنکره کفت: "حزب هنوز در ارتش هسته های خود را حفظ کرده است و فعالیت های مشتبه در این عرصه شب و روز ادامه دارد... حزب می باشد مساله دفاع از حقوق ارتیشیان در مجلس (دوما) را به شکل جدی پیگیری کند. باید در دفاع از وضعیت کادرهای ارتیش و خصوصاً خانواده های ارتیشی که بیکار می شوند و در وضعیت بدی قرار می کیرند، فوراً اقدام های لازم را به عمل آورد.

بخش ویوه ای از سالن کنکره به دانشمندان علوم اجتماعی، اکادمیکین ها و روشنفکران اختصاص داشت.

کمک های مالی رسیده:

روزبه از برلین برای حزب روزبه	۲۰۰ مارک
رفیقی از کلن	۲۰۰ مارک

NAMEH MARDOM: No:447
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

Address : Postfach 100644 ,
10566 Berlin, Germany

14 February 1995

شماره فاکس ما

۰۰ - ۴۹ - ۳۲۴۱۶۲۷

نامهء

مردم

سلاح جهانی از سلاح های مخرب هسته ای؛
 - مبارزه با هرگونه تلاشی جهت کشاندن مسابقه تسلیحاتی به فضای کیهانی؛
 - پازیبینی و لغو بدهی های فاجعه بار کشورهای در حال توسعه که در حال حاضر بیش از ۴۵٪ درآمد سرانه ملی آنها را تشکیل می دهد؛
 - ایجاد امکان رشد سالم اقتصادی و امکان صنعتی شدن کشورهای جهان سوم، به مثابه یکی از راههای عملی تامین رشد اقتصادی و راهی مردم این کشورها از فقر و محرومیت؛
 - تنظیم یک سیستم بین المللی عادلانه قیمت کذاری و تعرفه که بتواند به خواست کشورهای محروم و فقیر یاری رساند؛
 - بسط همکاری های عملی و امکان دسترسی واقعی کشورهای در حال رشد به تکنولوژی مدرن و ایجاد امکان مدرنیزه کردن این جوامع به منظور کاهش فاصله عمیق میان کشورهای پیشرفت و کشورهای در حال توسعه، فاصله میان شمال و جنوب؛
 - تلاش در حفظ محیط زیست و مقابله با برنامه های مخرب شرکت های فرامیلتی و دولت های سرمایه داری پیشرفت در تخریب بیشتر محیط زیست. ایجاد زمینه های کمک عینی و کسترش کمک های اقتصادی به کشورهای محروم و در حال رشد برای جلوگیری از تخریب محیط زیست در این کشورها به دلیل محرومیت اقتصادی؛ و بالاخره
 - مبارزه در راه تامین دیکتاتوری که به قصد تامین منافع سرمایه داری جهانی به مردم کشورهای مختلف تحمیل گردیده اند.
 ما بر بنیان اعتقاد ماتریالیستی - تاریخی خود به آینده با خوشبینی می نکرم. شکست ها و عقب کردهای دیروز بشریت در تلاش برای ساختمان جامعه ای بهتر و عادلانه تر، به مثابه متوقف شدن چرخ حرکت تاریخ به سمت تکامل نیست و این روند پریج و خم و دشوار همچنان ادامه دارد. قرن بیستم، این امکان را برای بشریت پدید آورد تا نخستین تلاش خود را برای بنا سازی چنین جامعه ای در بوته آزمایش قرار دهد. تجربیات کسب شده در این روند، توشه پریاری برای تلاش های آینده است، که نسل های بعدی امکان آن را خواهند یافت. طلسماً ابدی بودن و ازلی بودن سرمایه و محکوم بودن بشریت به چنین سرنوشتی، با پیروزی انقلاب اکبر، برای همیشه در هم شکسته شد و ما تردیدی نداریم که سرمایه داری نیز مانند تمامی صورتندی های اجتماعی - اقتصادی ماقبل خود که بر اساس نابرابری و استثمار بنا شده بود، سرانجام جای خود را به سیستمی بالنده، پیش رو و انسانی خواهد داد.

فهرست متابع:

- ۱- لین آثار منتخب، جلد اول - قسمت دوم، ترجمه فارسی. "امپریالیسم به مثابه بالاترین مرحله، سرمایه داری"
- ۲- ری蒙د ورنون - طوفان بر فراز شرکت های چند ملیتی - Raymond Vernon: Strom Over the Multinationals
- ۳- کزارش سازمان ملل پیرامون: "سرمایه کذاری در جهان" - The UN. World Investment Report. 1993
- ۴- همانجا
- ۵- کزارش سازمان ملل پیرامون: "سرمایه کذاری در جهان" - The UN. World Investment Report. 1991
- ۶- مجله "نیوزویک" - ۱۴ ژوئیه ۱۹۹۲
- ۷- مانتری - سی-جی "چشم اندازهای بر آزادی و برابری در جهان سوم" - ترجمه محمود ریاضی
- ۸- اسناد سومین کنگره حزب توده ایران
- ۹- لین، کلیات آثار - جلد ۲۴ ص ۲۲
- ۱۰- نامه انگلیس به جوزف بلوخ ۲۲ - ۲۱ سپتامبر ۱۸۹۰

کرفتن بسیاری از دستاوردهای جنبش مترقبی در زمینه تامین اجتماعی، حقوق کارگران، بهداشت و آموزش عمومی از طریق خصوصی کردن این خدمات اجتماعی، کاهش شدید بودجه های عمرانی - اجتماعی، در کنار رشد اندیشه های فاشیستی، راستگرا و افراطی و ارتقا این اندیشه ها در حد نظرات رسمی بسیاری از دولت های سرمایه داری، از جمله و خصوصاً در آمریکا، نشانکر تاثیر مخرب "نظم نوین جهانی" در زندگی مردم در پیشروفت ترین کشورهای سرمایه داری جهان است.

"نظم نوین جهانی"، بر خلاف ادعاهای رهبران جهان سرمایه داری نه تنها صلح و آرامش را در جهان به ارمغان نیاورد، بلکه عامل ایجاد بسیاری از جنگ های داخلی در کشورهای کوتناکون جهان بوده است، که امروز دامنه آن به کشورهای اروپایی کشانده شده است. مسابقه برای کنترل بازار بزرگی که در بی فروپاشی کشورهای سوسیالیستی در شرق اروپا و اتحاد جماهیر شوروی بوجود آمده آنچنان حاد است که دول امپریالیستی حاضرند برای تامین منافع خود در این کشورها، آنها را تکه کنند و ده ها هزار نفر از مردم این کشورها را قریانی جنگ های خانگانسوز داخلی نمایند. سران سرمایه داری که در دوران "جنگ سرد" از ضرورت "پیمان دفاعی" ناتو سخن می کفتند، امروز با فروپاشی "پیمان ورشو" نه تنها پیمان نظامی و محاوزکر "ناتو" را از بین نبردند، بل همچنانکه در فوق اشاره کردند حتی برای کسترش آن به مقصد حفاظت از سرمایه انصصاری تلاش می کنند. امروز جناح های راست و فوق العاده ارجاعی حزب محافظه کار آمریکا که بر هر دو ارکان قانونکذاری این کشور حاکم گردیده اند، سخن از احیای مجدد پیروزه "جنگ ستارکان" می کنند و خواستار "پاکسازی" جامعه آمریکا از اندیشه های "لیبرال - دموکرات" هستند. کارزاری که بی اختیار یادآور دوران سیاه مکارتیسم در تاریخ این کشور است.

چنین است، سیمای جهان ما در چارچوب "نظم نوین جهانی". بی عدالتی، زور و ظلم از سوی اقلیتی بسیار محدود بر روی اکثریتی عظیم. چنین شرایطی نی تواند در دراز مدت قابل دوام باشد. ضرورت دموکراتیزه کردن روابط بین المللی، ضرورت حل مساله عاجل کرستنگی، فقر و عقب ماندگی که زندگی اکثریت مردم جهان را تحت الشاعع خود قرار داده است، و بالاخره ضرورت حرکت به سوی عدالت اجتماعی، موتور محرك جامعه بشری در طول قرن ها بوده و همچنان هست. آنچه که از تجربه سده اخیر بر می آید، این است که سرمایه داری مسلمان نی تواند هیچکی از مشکلات را که ما در بالا به آن اشاره کردیم حل کند. سرمایه داری خود یکی از عمدۀ ترین علل وجود این شرایط است.

مبازه علیه فرمانروایی و یکته تازی امپریالیسم در کوشش و کنار جهان مدت‌هاست که آغاز گردیده است و هر روز شتاب پیشتری می کردد. سرباز زدن اکثریت مردم کشورهای اروپای شرقی از پذیرش سرمایه داری زالو صفت و مخرب، تلاش مشترک کشورهای جهان سوم، از جمله در آمریکای لاتین، کسترش مبارزه نیروهای مترقبی جهان که در دو سال گذشته در اشکال کوتناکون بروز یافته است، از جمله دفاع و همبستگی میلیون ها انسان با مبارزه قهرمانانه مردم کوبا و ایستادگی آنان در مقابل زورگویی های امپریالیسم آمریکا، همکی نشانکر رشد جنبش مردمی است که "نظم نوین جهانی" امپریالیسم را غی پذیرد. خواست های اساسی این جنبش جهانی را می توان در مشخصه های زیرین خلاصه کرد :

- پیکار عظیم طبقاتی اکثریت جامعه بشری، علیه بی عدالتی اجتماعی اقتصادی، استثمار، استعمار و سیطره زیادی و جنسی؛
- دموکراتیزه کردن روابط اقتصادی - سیاسی بین المللی، تغییر اساسی در روابط حاکم بر سازمان ملل و تامین حق کشورهای در حال رشد و تغییر در ساختار "حق ویژه" کشورهای عضو سازمان ملل می باشد؛
- انحلال تمامی پیمان های نظامی منطقه ای مانند پیمان مجاوزکر "ناتو"؛

- پایان دادن به حضور نظامی و پایگاه های خارجی کشورهای امپریالیستی در خارج از مرزهای آنان؛
- تجدید قرارداد محدود کردن سلاح های اتمی و نابودی جمعی و جلوگیری از کسترش تکنولوژی هسته ای و ایجاد زمینه های عینی برای خلع

گزارشی از سومین کنگره حزب کمونیست فدراتیو روسیه

داده شده بود. ناینده روشنفکران و دانشمندان روسیه اجرایی دوباره احیاء کند و رفق زیوکانف را به اتفاق آراء به عنوان صدر کمیته مرکزی حزب، رفیق والتن کویسکوف همبستگی با کنگره اراده داد. ناینده روشنفکران را در پشت تریبون قرار گرفت و پیام پرشور کنگره در همینکاری با خود از جمله کفت: "به ما کفته می شد که پیام خود از جمله کفت: "به ما کفته می شد که روشنفکران می بایست از حزب و نیروهای سیاسی دوری چویند. روشنفکران باید از سیاسی شدن جامعه کفت: "من با بسیاری از پیشنهادها و اصلاحهای مطرح شده موافقم. کنگره ما یک کام معده در جهت درک دقیق تر و بهتر شرایط کشور برداشته است... ما خود را آماده مبارزه در انتخابات آینده ریاست جمهوری می کنیم. ما هم اکنون ۲/۵ میلیون اعضا برای پرکاری این انتخابات جمع آوری کرده ایم که ۱/۵ میلیون آن از آن کسانی است که با ما کار می کنند... انتخابات رئیس جمهور یاشنین دو برابر تزار سابق روسیه و چهار برابر رئیس جمهور آمریکا است و این غیر قابل قبول است... حزب ما پس از دوران دشوار سال های اخیر اکنون از وضعیت خوبی برخوردار است. ما در صدد هستیم تا با بازیس کرفتن اموال جزیان که توسعه دولت مصادره شده، امکانات سازمان های حزبی مان را تقویت کنیم. ما تنها نیروی سیاسی کشور هستیم که در سراسر روسیه حضور داریم. ما با سایر احزاب چپ از جمله حزب کمونیست کارکری روسیه از نزدیک کار می کنیم و روایط پسیار رفیقانه ای داریم. در بسیاری از مناطق اکنون اتحاد نیروهای چپ تامین کرده است و ما در تلاش کسترش آن به سرتاسر روسیه هستیم...". رفق زیوکانف در پخش دیگری از سخنان خود ضمن حمله شدید به دولت یاشنین از جمله کفت: "دولت یاشنین تمامی ارکان های مطبوعاتی را درست در اختیار خود گرفته است و غیر کنار که کمونیست ها به رسانه های کروهی خصوصاً تلویزیون درستی داشته باشند. دولت حتی حاضر است وزارت دفاع و یا وزارت امنیت را در کنترل مقرار دهد، ولی از دسترسی ما به رسانه های کروهی خصوصاً تلویزیون جلوگیری کند... حزب ما درصد است که با حذب بهترین کمونیست ها و متفکران و ایدئولوگ ها، برنامه سیاسی - ایدئولوژیک را پایه ریزی کند که آینده سیاسی حزب را کفمن و از بروز مشکلات و اشکالات گذشته هنرمندان روسیه، موسیقی دانان، کمدین ها، هنرپیشه هنرمندان کنگره همچنین برنامه مخصوصی از سوی مشهورترین هنرمندان روسیه داشتند و در قسمت های مختلف سخنرانی حضور داشتند. ناینده ارتشاریان کمونیست خطاب به کنگره کفت: "حزب هنوز در ارتش هسته های خود را حفظ کرده است و فعالیت های مشتبه در این عرصه شب و روز ادامه دارد... حزب می بایست مساله دفاع از حقوق ارتشاریان در مجلس (دوما) را به شکل جدی پیگیری کند. باید در دفاع از وضعیت کادرهای ارتش به عمل آورد.

سپس نوبت سخنرانی به ناینده کان دیگر رسید. جو حاکم بر سخنرانی ها از رشد اعتماد به نفس در صفوی حزب و اعتقاد عمیق آنان به پیروزی حکایت می کرد. چندین تن از افسران عالیرتبه نیز در کنگره حضور داشتند و در قسمت های مختلف سخنرانی حضور داشتند. ناینده ارتشاریان کمونیست خطاب به کنگره کشت و زرع بر روی آن هستیم...".

سپس نوبت سخنرانی به ناینده کان دیگر رسید. جو حاکم بر سخنرانی ها از این حضور مدعی نیز در کنگره بود که در سخنرانی خود ضمن تاکید بر روایت ایزدیک می شد از جمله: " ضرورت توجه اتحاد همه نیروهای مترقبی علیه زمین جنایتکار حاکم کردید. او در سخنان خود از جمله کفت: "دهقانان از سوسیالیسم دفاع می کنند. ایدئولوژی حزب دهقانان از مارکسیسم بهره می کرید. ما مر دو در راه ایجاد یک کشور قدرتمند می کوشیم و در این راه یار و یاور یکدیگریم... ما در انتخابات سال ۱۹۹۲ نتایج خوبی داشتیم و این وظایف سنتیکی را بر دوش ممه ما می کذاres... ما علیه سیستم زمینداری بزرگ و یا وکنار کردن زمین به خارجی ها هستیم. ما خواهیم کسانی که روی زمین کار می کنند، صاحب آن یاشنند. ما خواهان کنترل بر استفاده از زمین ها و تامین حق کشت و زرع بر روی آن هستیم...".

جو حاکم بر سخنرانی ها از این حضور مدعی نیز در کنگره بود که در جریان سخنرانی های کنگره همچنین برگزار کردند. در جریان روز نخست کنگره کنگره مطرح کردند. در جریان روز نخست کنگره که مصادف بود با سالروز درگذشت لین، رهبری حزب به همراه ناینده کان احزاب برادر به میدان سرخ رفتند و در کنار هزاران نفر از شهروندان مسکو که با پرچم های سرخ برای ادائی احترام در محل مقبره لین خضور یافته بودند، تاج کلی شار آرمکاه او کردند. در جریان کنگره همچنین برگزار کردند که در کنگره هنرمندان روسیه، موسیقی دانان، کمدین ها، هنرپیشه هنرمندان کنگره همچنین برنامه مخصوصی از سوی مشهورترین هنرمندان روسیه داشتند و در قسمت های مختلف سخنرانی حضور داشتند. ناینده ارتشاریان کمونیست خطاب به کنگره کفت: "حزب هنوز در ارتش هسته های خود را حفظ کرده است و فعالیت های مشتبه در این عرصه شب و روز ادامه دارد... حزب می بایست مساله دفاع از حقوق ارتشاریان در مجلس (دوما) را به شکل جدی پیگیری کند. باید در دفاع از وضعیت کادرهای ارتش و خصوصاً خانواده های ارتشاری که بیکار می شوند و در وضعیت بدی قرار می کیرند، فوراً اقدام های لازم را به عمل آورد.

بعش ویوه ای از سالن کنگره به دانشمندان علوم اجتماعی، آکادمیسین ها و روشنفکران اختصاص

کمک های مالی رسیده:

روزبه از برلین برای حزب روزبه	۲۰۰ مارک
رفیقی از کلن	۲۰۰ مارک

NAMEH MARDOM: No:447
Central Organ of the Tudeh Party of Iran

Address : Postfach 100644 ,
10566 Berlin, Germany

14 February 1995

شماره فاکس ما

۰۰ - ۴۹ - ۳۰ - ۳۲۲۱۶۲۷

نامه

مردوم